

บทที่ 2

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ มุ่งศึกษาเปรียบเทียบพัฒนาการด้านความจำโดยอาศัยมโนทัศน์เกี่ยวกับ วัตถุประสงค์การทดลองครบกำหนด และ ทารกคลอดก่อนกำหนด โดยบทนี้จะกล่าวถึงข้อมูลเกี่ยวกับ กลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การดำเนินการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล ตามลำดับ

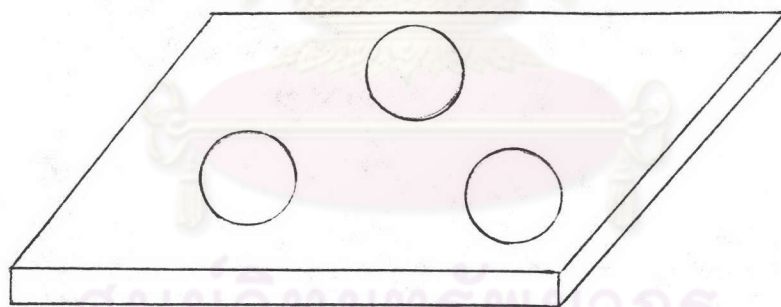
กลุ่มตัวอย่าง

เป็นทารก อายุเฉลี่ย 9 เดือน 4 วัน คลอดครบกำหนด (อายุครรภ์เฉลี่ย 39.83 สัปดาห์) มีน้ำหนักแรกคลอด ตั้งแต่ 2,500 กรัมขึ้นไป จำนวน 30 คน เป็นเพศชาย 15 คน เพศหญิง 15 คน และทารกคลอดก่อนกำหนด (อายุครรภ์เฉลี่ย 34.13 สัปดาห์) อายุเฉลี่ย 9 เดือน 5 วัน มีน้ำหนักแรกคลอดน้อยกว่า 2,500 กรัม จำนวน 30 คน เป็นเพศชาย 16 คน เพศหญิง 14 คน สถานภาพทางเศรษฐกิจและสังคมของผู้ปกครองอยู่ในระดับปานกลาง ทั้งสองกลุ่ม ไม่มีประวัติการได้รับการกระทบกระเทือนทางสมองหลังคลอด หรือสมองขาดออกซิเจน หลังคลอด และไม่มีปัญหาทางสุขภาพขณะทำการทดลอง ทารกทั้งหมดได้รับการคัดเลือกจาก คลินิกสุขภาพเด็กดี โรงพยาบาลศรีนครินทร์ คณะแพทยศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น และ ศูนย์ส่งเสริมสุขภาพ เขต 6 ขอนแก่น จ.ขอนแก่น โดยได้รับการยินยอมจากรดาของ ทารกทุกคน

ผู้วิจัยขอความร่วมมือจากผู้ปกครองที่พาทารกมาคลินิกสุขภาพเด็กดี เพื่อตรวจสุขภาพ ตามนัด โดยอธิบายวัตถุประสงค์ของการวิจัย และขั้นตอนการทดสอบโดยละเอียด เมื่อได้รับ อนุญาตจากผู้ปกครอง ผู้วิจัยนำทารกเข้าทำการทดสอบในห้องทดลอง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยได้ดัดแปลงมาจากเครื่องมือที่ใช้ในการศึกษาของ Diamond (1985) โดยมีลักษณะดังต่อไปนี้ คือ เป็นกล่องกระดาษแข็ง มีขนาดยาว 87.5 ซม. กว้าง 37.5 ซม. ด้านบนของกล่องเจาะเป็นช่องสี่เหลี่ยมเป็นรูปทรงกระบอก มีเส้นผ่าศูนย์กลาง ยาว 9.38 ซม. สี่เหลี่ยม 7.5 ซม. ทั้งหมด 3 ช่อง วางเรียงเป็นรูปสามเหลี่ยมหน้าจั่ว แต่ละช่องวัดจากจุดศูนย์กลาง ห่างกัน 27.5 ซม. โดยฐานของสามเหลี่ยมจะวางอยู่ด้านใกล้ตัวของทารก และส่วนยอดของสามเหลี่ยมจะอยู่ด้านไกลตัว ดังภาพที่ 2

ภาพที่ 2 แสดงกล่องเครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบ

อุปกรณ์ที่ใช้ในการวิจัย

1. กล่องเครื่องมือที่ใช้ในการทดสอบ 1 กล่อง
2. ผ้าฝ้ายขนาด 22x22 ซม. 2 ผืน
3. ของเล่นที่ใช้ในการทดสอบ 5 ชนิด คือ พวงกุญแจพลาสติก ลูกบอลยาง
ปลาหวาดด้วยยาง ของเล่นที่เขย่ามีเสียงดัง (rattle) รถตักดินพลาสติก
4. นาฬิกาจับเวลา 1 เรือน
5. กล้องถ่ายวิดีโอ 1 กล้อง พร้อมอุปกรณ์
6. ไม้สำหรับวางกล่องเครื่องมือ สูงประมาณ 68.75 ซม. 1 ตัว
7. แก้วน้ำ 2 ตัว
8. ห้องทดลอง 1 ห้อง
9. ฉากกั้น 1 ฉาก

การตรวจสอบเครื่องมือ

1. ความแม่นยำตามเนื้อหา (content validity)
 ผู้วิจัยนำเครื่องมือในการทดสอบ คือ กล่อง ผ้า และของเล่นทั้งหมด ไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องและความเหมาะสม และให้ข้อเสนอแนะ ผู้วิจัยปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือตามข้อเสนอแนะ โดยเปลี่ยนแปลงของเล่น 1 อย่าง คือ ลูกบอลยางให้มีขนาดเล็กลงให้เหมาะสมกับทารกอายุ 9 เดือน

2. ความเที่ยง (reliability)
 ผู้วิจัยหาความเที่ยงของเครื่องมือ โดยนำเครื่องมือทั้งหมดไปทำการทดสอบกับทารกที่มีอายุเฉลี่ย 9 เดือน ของสถานเลี้ยงเด็กกลางวันโรงพยาบาลศรีนครินทร์จำนวน 10 คน หลังจากนั้น 3 วัน จึงทำการทดสอบซ้ำอีกครั้งหนึ่ง แล้วนำผลการทดสอบ 2 ครั้ง มาหาค่าสหสัมพันธ์ โดยใช้สูตรของเพียร์สัน (Pearson Product Moment Correlation) ได้ค่าสัมประสิทธิ์ สหสัมพันธ์ของความเที่ยงของเครื่องมือ เท่ากับ 0.94 จึงยอมรับได้

วิธีดำเนินการวิจัย

การดำเนินการวิจัย แบ่งเป็น 4 ขั้นตอน ดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ
2. ขั้นก่อนการทดลอง
3. ขั้นตอนการทดลอง
4. ขั้นตอนการรวบรวมข้อมูล

1. ขั้นเตรียมการ

1.1 ทากลองทดสอบตามลักษณะ และขนาดที่กำหนดไว้ข้างต้น

1.2 เลือกของเล่นที่มีสีสันสะดุดตามีเสียงดัง เมื่อเขย่าเพื่อดึงดูดความสนใจ ของทารก มีขนาดกว้างประมาณ 9 ซม. สูงประมาณ 7 ซม. จำนวน 10 ชิ้นเป็นของเล่นทำด้วยยาง และพลาสติก คือ ลูกหมี ปลาวาฬ กบ นกเพนกวิน เต่า ลูกบอล พวงกุญแจพลาสติก ของเล่นที่เขย่ามีเสียงดัง รถยนต์ดับเพลิง และรถตักดินพลาสติก แล้วนำไปให้ทารกอายุ 9 เดือน จำนวน 5 คน เลือกเล่นเพื่อดูความสนใจและความชอบ แล้วนำของเล่นที่ทารกทั้ง 5 คน ชอบเหมือน ๆ กันจำนวน 5 ชิ้นไปใช้ในการทดสอบจริงคือ พวงกุญแจพลาสติก ลูกบอลยาง ปลาวาฬยาง ของเล่นที่เขย่ามีเสียงดัง (rattle) และรถตักดินพลาสติก

1.3 นำกล่องทดสอบและของเล่นไปให้ทารกอายุ 9 เดือน ได้ทำความคุ้นเคย และ ดูความเป็นไปได้ว่าทารกสามารถหยิบจับของเล่น เอื้อมไปหยิบของในช่องด้านบนสุดของกล่องได้หรือไม่ เพื่อดูความเหมาะสมระหว่างกล่องทดสอบ ของเล่น และตัวทารก

1.4 ผู้วิจัยและผู้ช่วยวิจัย ศึกษาอุปกรณ์และ วิธีดำเนินการวิจัยร่วมกันโดยละเอียด

1.5 ฝึกหัดผู้สังเกต โดยคัดเลือกทารกอายุ 9 เดือนจำนวน 3 คนมาทำการทดสอบ โดยให้ผู้สังเกต 2 คน ฝึกหัดสังเกต และให้คะแนนพร้อมกัน แล้วนำคะแนนที่ได้มาหาความเที่ยง (interobserver reliability) ทั้ง 3 ครั้งได้ค่าสัมประสิทธิ์ความสอดคล้อง 1.0 ทุกครั้ง

1.6 เตรียมห้องทดลอง ทุกวันศุกร์ เวลา 11.00-12.00 น. เตรียมกล้อง และ ผู้ถ่ายวิดีโอเทป เพื่อทำการทดสอบกับกลุ่มตัวอย่างในช่วงบ่ายเวลา 13.00-15.30 น.

2. ขั้นก่อนการทดลอง

2.1 ทุกวันศุกร์ เวลา 12.00-13.00 น. ผู้วิจัยทำการสำรวจดูประวัติของทารก คลอดครบกำหนด ที่จะมาตรวจสุขภาพเด็กดี จากประวัติของทารกที่เจ้าหน้าที่พยาบาลเตรียมไว้

ส่วนทากรทดลองก่อนกำหนด ผู้วิจัยได้ไปตรวจสอบประวัติจากห้องคลอด โรงพยาบาลศรีนครินทร์ และศูนย์ส่งเสริมสุขภาพ เขต 6 ขอนแก่น แล้วส่งจดหมายพร้อมใบนัดมาทดสอบพัฒนาการ เพื่อให้ได้ทารกที่อยู่ในเกณฑ์ดังกล่าวข้างต้น เมื่อทารกมาถึงห้องทดลอง ผู้วิจัยจะขอความร่วมมือจากผู้ปกครอง โดยอธิบายถึงวัตถุประสงค์ และขั้นตอนของการทดสอบ เป็นราย ๆ ไป

2.2 เมื่อผู้ปกครองอนุญาต แล้วจึงนำทารกเข้าร่วมในการทดสอบ

3. ขั้นตอนของการทดลอง

ให้มารดาอุ้มทารกเข้ามาในห้องทดลอง หลังจากที่ได้อธิบายให้เข้าใจเกี่ยวกับขั้นตอนของการทดสอบทั้งหมดแล้ว ให้มารดานั่งบนเก้าอี้ด้านหนึ่งของโต๊ะทดสอบ โดยวางทารกไว้บนตัก ให้ทารกหันหน้าออกมาทางโต๊ะทดสอบ ส่วนผู้วิจัยจะนั่งอยู่ฝั่งตรงกันข้ามของโต๊ะทดสอบ โดยหันหน้าเข้าหาทารกและมารดา หลังจากนั้นผู้วิจัยจะนำของเล่นทั้ง 5 ชิ้น มาวางบนโต๊ะ ให้ทารกเลือกเล่นเพื่อให้คุ้นเคย และสังเกตว่าทารกชอบเล่นชิ้นใดมากที่สุดและลำดับถัดมา เพื่อจะได้นำมาเป็นอุปกรณ์ในการทดสอบ เพราะบางครั้งถ้าทารกเลิกสนใจของเล่นชิ้นเดิม ผู้วิจัยก็จะได้นำของเล่นชิ้นใหม่มาแทน

3.1 ขั้นอุ่นเครื่อง (warm up)

เพื่อเป็นการทดสอบว่าทารกที่คัดเลือกมา มีพัฒนาการทางการเคลื่อนไหวของร่างกายเป็นปกติ สามารถใช้กล้ามเนื้อ แขน และ มือ หยิบจับของเล่นได้ โดยผู้วิจัยวางกล่องทดสอบบนโต๊ะ ให้ส่วนฐานของสามเหลี่ยมอยู่ด้านใกล้ตัวทารก แล้ววางของเล่นชิ้นที่ทารกเลือกครั้งแรกไว้ในช่องบนสุดที่เป็นยอดของสามเหลี่ยม เพื่อทดสอบว่าทารกเอื้อมมือถึง ใช้ผ้าคลุมปิดของเล่นไว้ครึ่งหนึ่ง เพื่อเปิดให้เห็นของเล่นบางส่วน แล้วให้ทารกค้นหา ถ้าทารกใช้มือเปิดผ้าออก แล้วหยิบของเล่นออกมาได้ จะทดลองปิดผ้าคลุมของเล่นทั้งหมดอีกครั้ง รวมทดสอบสองครั้ง ถ้าทารกไม่สามารถเปิดผ้าแล้วหยิบของเล่นออกมาได้ ก็จะถูกตัดออกจากการทดลอง

3.2 ขั้นทดลอง

ผู้วิจัยจะบอกให้มารดาช่วยจับแขนและลำตัวของทารกไว้ก่อน พร้อมทั้งอธิบายขั้นตอนการทดสอบ ให้มารดาเข้าใจ เพื่อไม่ให้ชี้นำทารก และให้มารดามองตรงไปข้างหน้า จากนั้นผู้วิจัยส่งสัญญาณเริ่มการทดสอบ โดยยกของเล่นชิ้นที่ทารกเลือกขึ้นมา 1 ชิ้น ให้ทารกมองจากนั้นก็ค่อย ๆ วางลงช้า ๆ ในช่องด้านซ้ายมือของผู้วิจัย ถ้าขณะที่ทำการซ่อนของเล่นอยู่นั้น ทารกหันความสนใจไปมองทิศทางอื่น ก็จะเรียกความสนใจทารกมาใหม่ แล้วเริ่มต้นซ่อนของใหม่

ซ้ำอีกครั้ง ถ้าทารกยังหันความสนใจไปทางอื่นอีก ผู้วิจัยจะเปลี่ยนของเล่นชิ้นใหม่ แล้วเริ่มต้นใหม่อีกครั้ง หลังจากของเล่นถูกวางลงในช่องซ้ายมือแล้ว ผู้วิจัยก็ใช้ผ้าปิดช่องซ้ายมือและช่องบนสุดทันที ผู้วิจัยจะส่งสัญญาณ ให้มารดาปล่อยแขนทารก พร้อม ๆ กับผู้วิจัยจะเรียกชื่อทารก เพื่อให้เขาสนใจ และเปิดโอกาสให้เขาค้นหาของเล่น ถ้าเขาเปิดผ้าค้นหาของเล่นได้ก็จะซ่อนซ้ำที่เดิมอีกครั้ง ถ้าเปิดได้อีกก็จะสลับที่ไปซ่อนในช่องบนสุด โดยยังใช้ผ้าปิดช่องซ้ายมือพร้อมๆ กันเช่นเดิม จากนั้นก็จะเปลี่ยนไปซ่อนที่ช่องด้านขวา โดยปิดผ้าคู้กับช่องบนสุด ทาซ้ำสองครั้ง ถ้าเปิดได้ก็จะสลับที่ซ่อนอีกครั้ง แล้วย้ายไปซ่อนที่ช่องซ้าย ปิดผ้าคู้กับช่องขวา ทาซ้ำสองครั้ง ถ้าเปิดได้ก็จะสลับไปซ่อนช่องขวาอีกครั้งรวมเป็นทดสอบทั้งหมด 9 ครั้ง คือ RRVRRVRRV โดย R หมายถึง Repeat คือ การซ่อนของเล่นซ้ำที่เดิม ส่วน V หมายถึง Reverse คือ การย้ายที่ซ่อนของเล่น ดังตารางที่ 1

จำนวนครั้ง	ตำแหน่งที่ซ่อน	ตำแหน่ง A	ตำแหน่ง B	ซ้ำที่	ย้ายที่
1	A	ซ้าย	บน	/	
2	A	ซ้าย	บน	/	
3	B	ซ้าย	บน		/
4	A	ขวา	บน	/	
5	A	ขวา	บน	/	
6	B	ขวา	บน		/
7	A	ซ้าย	ขวา	/	
8	A	ซ้าย	ขวา	/	
9	B	ซ้าย	ขวา		/

ตารางที่ 1 แสดงตำแหน่งที่ซ่อนของเล่นในการทดสอบทั้งหมด 9 ครั้ง ในทารก 1 คน

เมื่อทารกสามารถเปิดผ้า ค้นพบของเล่นได้ทุกครั้ง หรือ ทำผิดพลาดเพียงหนึ่งครั้ง ในการซ่อนของเล่นในที่แห่งใหม่ ผู้วิจัยก็จะชมเชย ปรบมือให้ และอนุญาตให้เล่นของเล่นได้ เพื่อให้เกิดแรงจูงใจในการทดสอบต่อไป หลังจากนั้นก็จะทำการยึดเวลา ในการให้ทารกค้นหาของเล่น ออกไปครั้งละ 2 วินาที ไปเรื่อยๆ เป็น 0, 2, 4, 6 และ 8 วินาที ตามลำดับ แต่ถ้าทารกทำผิดพลาดเมื่อมีการเปลี่ยนที่ซ่อน 2 ครั้ง หรือทำผิดพลาดเมื่อมีการซ่อนซ้ำที่เดิมเพียง 1 ครั้ง ก็จะหยุดทำการทดสอบ

เกณฑ์การให้คะแนน

เปิดถูก (correct) หมายถึงทารกเอื้อมไปจับผ้าที่คลุมช่องที่มีของเล่นซ่อนอยู่แล้ว เปิดออก

ผิดพลาด (error) หมายถึง เมื่อทารกเอื้อมมือไปจะเปิดผ้าแต่ดึงมือกลับก่อนที่มือจะสัมผัสกับผ้า หรือเอื้อมมือไปสัมผัสผ้าแต่ไม่เปิดออก หรือเอื้อมมือไปจับช่องที่ไม่มีผ้าคลุมแล้ว เอื้อมไปจับอีกช่องหนึ่ง หรือเปิดผ้าในช่องที่ไม่มีของเล่น หรือเปิดผ้าสองพื้นพร้อมๆกัน

4. ขั้นตอนการรวบรวมข้อมูล

4.1 การสังเกต จะใช้ผู้สังเกต 2 คน โดยผู้สังเกตจะอยู่ด้านหลังจาก คอยสังเกตพฤติกรรมของทารก และ ทำการบันทึกในแบบฟอร์มบันทึกพฤติกรรมของทารกแต่ละคน ดังตารางที่ 2

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

จำนวนครั้ง	ช่องที่ซ่อนของ	ช่องว่าง	เปิดถูก	ผิดพลาด
1	ซ้าย	บน	/	
2	ซ้าย	บน	/	
3	บน	ซ้าย		/
4	ขวา	บน	/	
5	ขวา	บน	/	
6	บน	ขวา	/	
7	ซ้าย	ขวา	/	
8	ซ้าย	ขวา	/	
9	ขวา	ซ้าย	/	

ตารางที่ 2 แสดงการบันทึกผลการค้นหาของเล่น ในการทดลองทั้ง 9 ครั้ง ต่อ 1 ช่วงเวลา
ในทารก 1 คน

4.2 วิดีโอเทป จะตั้งกล้องถ่ายวิดีโอเทปไว้หลังจาก ในมุมที่สามารถมองเห็น
พฤติกรรมขณะการทดสอบได้ชัดเจน โดยการถ่ายทำจะถ่ายทำอย่างต่อเนื่องตลอดการทดสอบ

4.3 การตรวจสอบข้อมูล ผู้วิจัยนำแบบฟอร์มบันทึกพฤติกรรมของทารกมาตรวจ
สอบร่วมกับการฉายวิดีโอ เพื่อสรุปคะแนนพฤติกรรมของทารกแต่ละคน ทุกวันที่ทำการทดลอง
โดยใช้เกณฑ์ ดังนี้คือ

ผิดพลาด คือ ค้นหาไม่พบของเล่น เมื่อซ่อนซ้ำที่เดิมหนึ่งครั้ง หรือค้นหา
ไม่พบของเล่น เมื่อย้ายที่ซ่อนสองครั้ง

เปิดถูกต้อง คือ ค้นหาของเล่นได้ครบทุกครั้ง หรือ ค้นหาของเล่นไม่พบเมื่อ
ย้ายที่ซ่อนหนึ่งครั้ง จากนั้นบันทึกในตารางข้อมูล ดังตารางที่ 3 และตารางที่ 4 ดังต่อไปนี้

กลุ่มตัวอย่าง	ค้นหาไม่ถูกต้อง (วินาที)						ค้นหาถูกต้อง (วินาที)					
	0	2	4	6	8	10	0	2	4	6	8	10
1												
2												
.												
.												
.												
n = 60												

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนทาร์กที่ค้นหาของเล่นได้ถูกต้อง และทาร์กที่ค้นหาของเล่นไม่ได้ถูกต้อง ในแต่ละช่วงเวลา

ผลการค้นหาของเล่น	จำนวนทาร์กตลอดครบกำหนด	จำนวนทาร์กตลอดก่อนกำหนด
พบความผิดพลาด เมื่อ ค้นหาทันทีที่ 0 วินาที ภายหลังยืดเวลาไป 2 วินาที		
" 4 วินาที		
" 6 วินาที		
" 8 วินาที		
รวม		

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนทาร์กตลอดครบกำหนด และทาร์กตลอดก่อนกำหนด ต่อผลการค้นหาของเล่นในแต่ละช่วงเวลา

4.4 การหาสัมประสิทธิ์ความสอดคล้อง ผู้วิจัยได้สุ่มหาความเที่ยงระหว่างผู้สังเกตทั้งสองคน จากกลุ่มตัวอย่างทุก ๆ สิบคน จำนวนทั้งหมด 6 ครั้ง ดังตารางที่ 5 แล้วนำข้อมูลที่ได้จากตาราง มาหาความเที่ยงระหว่างผู้สังเกต จากสูตร IOR (แบบช่วงเวลา) (สมโภชน์, 2536) ได้สัมประสิทธิ์ความสอดคล้องเท่ากับ 0.89 - 1.0 ซึ่งถือว่าการสังเกตมีความเที่ยงเป็นที่ยอมรับได้

จำนวนครั้ง	ผู้สังเกตคนที่ 1	ผู้สังเกตคนที่ 2	เปรียบเทียบ
1	เปิดถูก	เปิดถูก	ตรง
2	เปิดถูก	เปิดถูก	ตรง
3	เปิดถูก	ผิดพลาด	ไม่ตรง
4			
5			
6			
7			
8			
9			

ตารางที่ 5 เปรียบเทียบการสังเกตของผู้สังเกตสองคน ที่ใช้กับตารางหนึ่งคน

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลที่ได้จากการค้นหาวัตถุที่ถูกซ่อนไว้ ทั้งในตำแหน่งเดิมและเมื่อเปลี่ยนตำแหน่งใหม่ของทารกทั้งสองกลุ่ม ทั้งที่ให้ค้นหาทันที และเมื่อยืดระยะเวลาในการค้นหาออกไป มาวิเคราะห์ดังนี้

1. แจกแจงความถี่ของทารกคลอตครบกำหนดและทารกคลอตก่อนกำหนดที่จำตำแหน่งของวัตถุที่ถูกซ่อนไว้เมื่อให้ค้นหาทันที และเมื่อยืดระยะเวลาออกไปจำแนกตามความถูกต้องและความผิดพลาดในการค้นหาวัตถุที่ถูกซ่อนไว้
2. วิเคราะห์ความแตกต่างของความถี่ ของจำนวนทารกคลอตครบกำหนด และทารกคลอตก่อนกำหนดที่ค้นหาวัตถุที่ถูกซ่อนไว้ จำแนกตามความถูกต้องและความผิดพลาดในการค้นหาวัตถุที่ถูกซ่อนไว้ เมื่อให้ค้นหาทันที โดยใช้วิธีการทดสอบทางไคสแควร์
3. วิเคราะห์ความแตกต่างของความถี่ ของจำนวนทารกคลอตครบกำหนดและทารกคลอตก่อนกำหนดที่ค้นหาวัตถุที่ถูกซ่อนไว้ จำแนกตามความถูกต้องและความผิดพลาดในการค้นหาวัตถุที่ซ่อนไว้ภายหลังเวลาที่ยืดออกไป โดยวิธีการทดสอบของฟิชเชอร์ (Fisher Exact Probability test) ในกรณีที่จำนวนทารกน้อยกว่า 5 คน

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย